

«Στον Χανς με αγάπη»

Το μεγάλο μπέρδεμα ...

Μια φορά κι έναν καιρό σε μια μακρινή χώρα ζούσε μια όμορφη βοσκοπούλα. Είχε μακριά, κατσαρά, καστανά μαλλιά και γαλάζια μάτια. Φορούσε ροζ, μακρύ, φουσκωτό φόρεμα με φουρό. Την έλεγαν Ειρήνη και έμενε σ' ένα ξύλινο σπιτάκι ψηλά στο βουνό. Από τα χαράματα οδηγούσε τα πρόβατά της στα δροσερά λιβάδια να βοσκήσουν, κάθε φορά σε διαφορετικό μέρος. Τώρα, θα μου πείτε και δικαιολογημένα, πώς βολευόταν και περπατούσε ολημερίς με το φουρό της μέσα στα αγριόχορτα και στις πέτρες; Εκείνη μόνο το ήξερε...

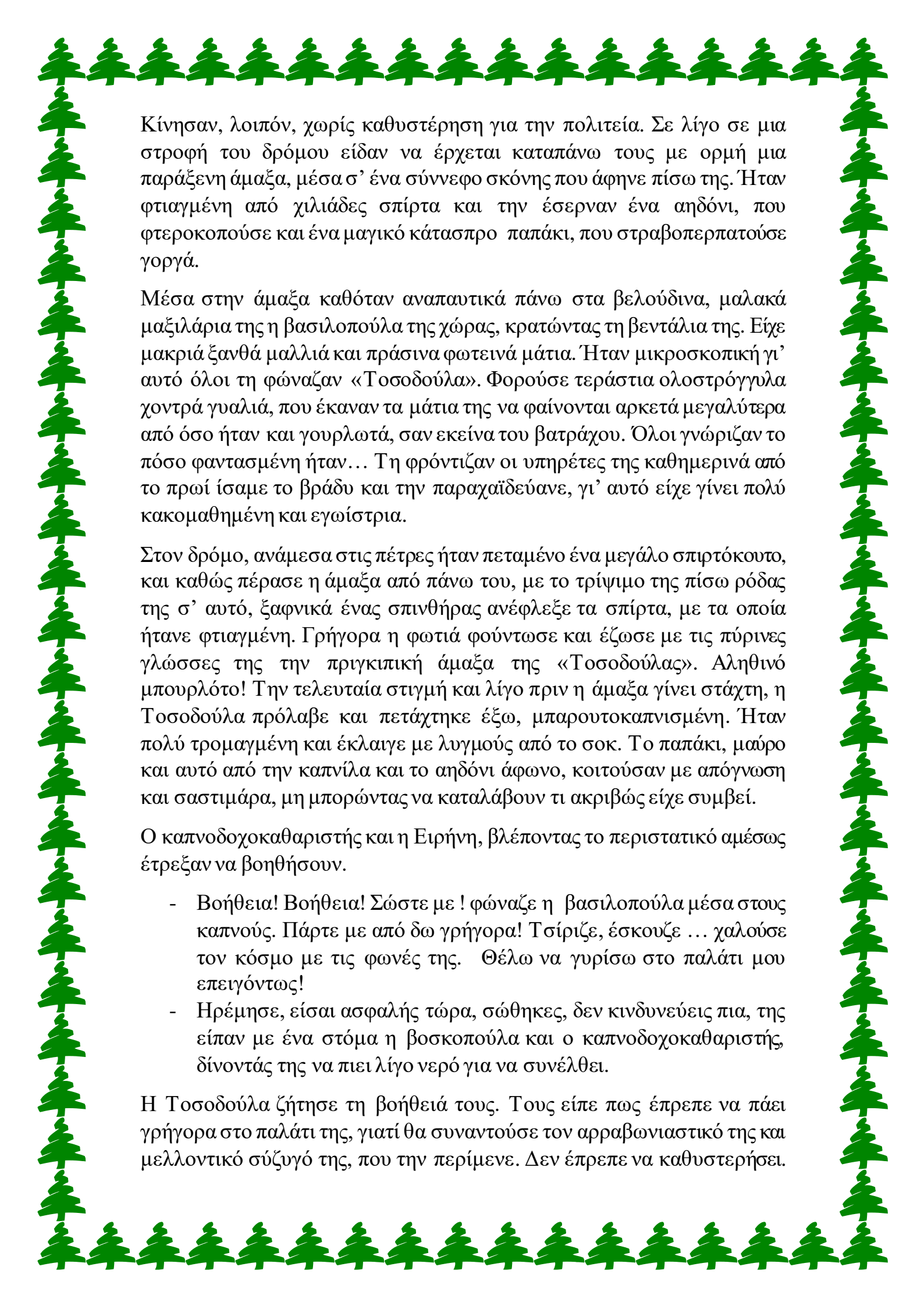
Ένα ηλιόλουστο πρωινό στον δρόμο της για τη βοσκή συνάντησε έναν καπνοδοχοκαθαριστή, που κρατώντας μια μακριά βούρτσα πήγαινε κεφάλτος στη δουλειά του. Φορούσε μαύρο γιλέκο, σκούρο τζιν παντελόνι, κόκκινα μυτερά παπούτσια και ένα ημίψηλο, τρύπιο καπέλο. Ήταν πολύ χαρούμενος και τραγουδούσε έναν ωραίο σκοπό.

- Καλημέρα παλληκάρι!
- Καλημέρα και σε σένα ομορφούλα! Σε θεωρώ και η μέρα μου γίνεται ακόμα πιο όμορφη! Σαν τον ήλιο λάμπεις!

Πιάσανε την κουβέντα καταμεσής του δρόμου, λέγοντας κομπλιμέντα, και ... πες ο ένας ... πες η άλλη, ξεχάσανε και οι δυο τους τις δουλειές που είχανε να κάνουνε. Ο καπνοδοχοκαθαριστής πρότεινε στην Ειρήνη να πάνε βόλτα, για να γνωριστούν καλύτερα. Εκείνη συμφώνησε το δίχως άλλο χωρίς καμιά απολύτως αντίρρηση. Γοητεύτηκε, βλέπετε, από τον ομορφονιό και τα ωραία λόγια του ... τη συνεπήραν.

- Και τι θα απογίνουν τα προβατάκια μου μονάχα και απροστάτευτα εδώ, αναρωτήθηκε η βοσκοπούλα.
- Έχω μια καλή ιδέα! της απάντησε το παλληκάρι. Μην ανησυχείς καθόλου!

Ο καπνοδοχοκαθαριστής βρήκε αμέσως τη λύση. Της είπε πως θα μπορούσε για λίγες ώρες να τα φυλάξει η κόρη του μπαλωματή, που έμενε στην πόλη μαζί με τον πατέρα της και τον αδερφό της τον Γιάννο, που ήτανε χοιροβοσκός και πολύ καλός του φίλος. Έτσι δε θα υπήρχε κανένα πρόβλημα με τα πρόβατα. Θα έβοσκαν σήμερα παρέα με τα γουρουνάκια.

Κίνησαν, λοιπόν, χωρίς καθυστέρηση για την πολιτεία. Σε λίγο σε μια στροφή του δρόμου είδαν να έρχεται καταπάνω τους με ορμή μια παράξενη άμαξα, μέσα σ' ένα σύννεφο σκόνης που άφηνε πίσω της. Ήταν φτιαγμένη από χιλιάδες σπίρτα και την έσερναν ένα αηδόني, που φτεροκοπούσε και ένα μαγικό κάτασπρο παπάκι, που στραβοπερπατούσε γοργά.

Μέσα στην άμαξα καθόταν αναπαυτικά πάνω στα βελούδινα, μαλακά μαξιλάρια της η βασιλοπούλα της χώρας, κρατώντας τη βεντάλια της. Είχε μακριά ξανθά μαλλιά και πράσινα φωτεινά μάτια. Ήταν μικροσκοπική γι' αυτό όλοι τη φώναζαν «Τοσοδούλα». Φορούσε τεράστια ολοστρόγγυλα χοντρά γυαλιά, που έκαναν τα μάτια της να φαίνονται αρκετά μεγαλύτερα από όσο ήταν και γουρλωτά, σαν εκείνα του βατράχου. Όλοι γνώριζαν το πόσο φαντασμένη ήταν... Τη φρόντιζαν οι υπηρέτες της καθημερινά από το πρωί ίσαμε το βράδυ και την παραχαϊδεύανε, γι' αυτό είχε γίνει πολύ κακομαθημένη και εγωίστρια.

Στον δρόμο, ανάμεσα στις πέτρες ήταν πεταμένο ένα μεγάλο σπирτόκουτο, και καθώς πέρασε η άμαξα από πάνω του, με το τρίψιμο της πίσω ρόδας της σ' αυτό, ξαφνικά ένας σπινθήρας ανέφλεξε τα σπίρτα, με τα οποία ήτανε φτιαγμένη. Γρήγορα η φωτιά φούντωσε και έζωσε με τις πύρινες γλώσσες της την πριγκιπική άμαξα της «Τοσοδούλας». Αληθινό μπουρλότο! Την τελευταία στιγμή και λίγο πριν η άμαξα γίνει στάχτη, η Τοσοδούλα πρόλαβε και πετάχτηκε έξω, μπαρουτοκαπνισμένη. Ήταν πολύ τρομαγμένη και έκλαιγε με λυγμούς από το σοκ. Το παπάκι, μαύρο και αυτό από την καπνίλα και το αηδόني άφωνο, κοιτούσαν με απόγνωση και σαστιμάρα, μη μπορώντας να καταλάβουν τι ακριβώς είχε συμβεί.

Ο καπνοδοχοκαθαριστής και η Ειρήνη, βλέποντας το περιστατικό αμέσως έτρεξαν να βοηθήσουν.

- Βοήθεια! Βοήθεια! Σώστε με ! φώναζε η βασιλοπούλα μέσα στους καπνούς. Πάρτε με από δω γρήγορα! Τσίριζε, έσκουζε ... χαλούσε τον κόσμο με τις φωνές της. Θέλω να γυρίσω στο παλάτι μου επειγόντως!
- Ηρέμησε, είσαι ασφαλής τώρα, σώθηκες, δεν κινδυνεύεις πια, της είπαν με ένα στόμα η βοσκοπούλα και ο καπνοδοχοκαθαριστής, δίνοντάς της να πει λίγο νερό για να συνέλθει.

Η Τοσοδούλα ζήτησε τη βοήθειά τους. Τους είπε πως έπρεπε να πάει γρήγορα στο παλάτι της, γιατί θα συναντούσε τον αρραβωνιαστικό της και μελλοντικό σύζυγό της, που την περίμενε. Δεν έπρεπε να καθυστερήσει.

Την επομένη μέρα θα παντρεύονταν. Η νονά της, που ήταν η καλή Νεράιδα του δάσους, ήταν και εκείνη στο παλάτι και έκανε τις προετοιμασίες για τον γάμο τους.

Το παλάτι, όμως ήταν μακριά και μια καλομαθημένη πριγκιποπούλα, σαν την Τοσοδούλα, δεν μπορούσε να πάει με τα πόδια, άσε που τα ψηλοτάκουνα ασημένια γοβάκια της δε θα τη βόλευαν στην πεζοπορία.

Ο καπνοδοχοκαθαριστής της πρότεινε να τη μεταφέρουν γρήγορα σ' ένα χωριατόσπιτο που βρισκόταν εκεί κοντά, σε κάποιους φίλους του για να συνέλθει και να σκεφτούν, στη συνέχεια, πώς η βασιλοπούλα θα επέστρεφε στο παλάτι της. Ίσως οι φίλοι του να μπορούσαν να βρουν μια λύση.

Στη διαδρομή συνάντησαν ένα κοπάδι ολόλευκων αγριόκυκνων. Πιθανόν αυτοί να ήταν η λύση που έψαχναν. Η Ειρήνη που τους γνώριζε, αφού συχνά περνούσαν από τα μέρη της στα ψηλά βουνά, που έβοσκε το κοπάδι της, τους ζήτησε βοήθεια. Εκείνοι προθυμοποιήθηκαν με χαρά να τους βοηθήσουν, μεταφέροντάς τους πάνω στη ράχη τους με τα δυνατά φτερά τους στο παλάτι. Για να γινόταν όμως αυτό, θα έπρεπε πρώτα να περάσουν από το μέρος που βρισκόταν το πιο ψηλό έλατο του δάσους, αφού έπρεπε τα καλόψυχα πουλιά να ολοκληρώσουν μια άλλη επικίνδυνη αποστολή που είχαν αναλάβει εκεί. Έτσι και έγινε!

Ένας Μολυβένιος στρατιώτης, εγκλωβισμένος στο πανύψηλο δέντρο, τους περίμενε με ανυπομονησία να τον σώσουν. Είχαν μπλεχτεί τα ρούχα του πάνω στα κλαδιά του έλατου και είχαν σκιστεί. Φορούσε κόκκινη στολή με χρυσά κουμπιά και επωμίδες, άσπρο παντελόνι και μαύρες γυαλιστερές μπότες. Ένα ημίψηλο σκούρο μπλε καπέλο στόλιζε το κεφάλι του. Οι αγριόκυκνοι τον βοήθησαν να απελευθερωθεί και όλοι μαζί ξεκίνησαν το ταξίδι για να φτάσουν στο παλάτι της Τοσοδούλας.

- Σας ευχαριστώ καλοί μου φίλοι για το καλό που μου κάνατε! Σας είμαι ευγνώμων, είπε ο μολυβένιος στρατιώτης, προσπαθώντας να σουλουπώσει τη στραπατσαρισμένη του στολή και να ισιώσει το ψηλό καπέλο στην κεφαλή του. Θα έρθω μαζί σας και εγώ στο παλάτι για τους γάμους της βασιλοπούλας, μήπως χρειαστεί κάποια βοήθεια από εμένα. Θέλω να σας ξεπληρώσω το καλό που μου κάνατε!

Όμως όλοι μέσα σ' όλα αυτά που συνέβαιναν, ξέχασαν τα προβατάκια της βοσκοπούλας! Τι θα απογίνουν μοναχά τους; Ποιος θα τα φυλάξει μέχρι

να επιστρέψει η Ειρήνη κοντά τους; Προηγείται, βέβαια, η Τοσοδούλα, που επειγόντως πρέπει να γυρίσει για τον γάμο της στο παλάτι.

- Θα αφήσουμε τώρα τον γάμο μου να πάμε για πουρνάρια; είπε η κακομαθημένη Τοσοδούλα, αδιαφορώντας για τα απροστάτευτα, άκακα ζωάκια. Σκέφτηκε, άλλωστε, όπως πάντα μόνο τον εαυτό της.
- Θα πάμε πρώτα από το σπίτι του μπαλωματή, να βρούμε την κόρη του, εκείνη θα μας κάνει τη χάρη να έχει τον νου της στα προβατάκια, μέχρι να γυρίσουμε, της απάντησε αυστηρά ο καπνοδοχοκαθαριστής.

Έτσι κι έγινε. Όταν, μετά από αρκετή ώρα, έφτασαν εκεί, είδαν τη ροδομάγουλη κόρη του μπαλωματή δίπλα στον ξυλόφουρνο, να τρώει ένα κομμάτι ψωμί απ' το φρεσκοψημένο, μοσχοβολιστό, αχνιστό καρβέλι, που είχε μόλις ξεφουρνίσει. Ο πατέρας της, σαν άκουσε φωνές, βγήκε κι αυτός έξω στην αυλή του σπιτιού του, μασώντας ένα μεγάλο, σκληρό ρεβίθι. Τους καλοδέχτηκε και με προθυμία, μάλιστα, δέχτηκε να μπαλώσει τα σκισμένα ρούχα του Μολυβένιου στρατιώτη. Και η κόρη του με χαρά συμφώνησε να φροντίσει τα προβατάκια της Ειρήνης, μέχρι να επιστρέψει από το παλάτι η βοσκοπούλα.

Μόλις ο μπαλωματής επιδιόρθωσε τη στολή του Μολυβένιου στρατιώτη, και καθώς η Τοσοδούλα δεν κρατιόταν πια από την ανυπομονησία και τη βιασύνη της, ανέβηκαν όλοι πάνω στους αγριόκυκνους και πέταξαν με προορισμό το παλάτι.

Φτάνοντας εκεί, λίγο πριν νυχτώσει, συνάντησαν τον γιο του αυτοκράτορα στη μεγάλη αίθουσα, έξαλλο. Ήταν θυμωμένος με την αργοπορία της Τοσοδούλας και εξοργισμένος, γιατί πληγώθηκε πολύ ο εγωισμός του.

- Είμαι ο γιος του αυτοκράτορα και αντί να με υποδεχτείς, όπως θα μου ταίριαζε με τις ανάλογες τιμές και δόξες, εσύ απουσίαζες από το παλάτι αδικαιολόγητα, της είπε φανερά ενοχλημένος, μόλις την αντίκρισε. Και μάλιστα σε βρίσκω σε τέτοια χάλια την παραμονή του γάμου μας! Παρέα με μια βοσκοπούλα με φουρό, έναν μουντζουρωμένο καπνοδοχοκαθαριστή με ημίψηλο και έναν Μολυβένιο στρατιώτη μες στο κακό το χάλι! Θεέ μου τι ζω! φώναζε δυνατά ...

Η μητέρα της Τοσοδούλας προσπάθησε να δικαιολογήσει την απουσία και την αργοπορία της κόρης της. Όση ώρα η βασίλισσα συνομιλούσε με τον πρίγκιπα, η Τοσοδούλα ντροπιασμένη και φοβισμένη είχε

κρυφτεί πίσω από τον Μολυβένιο στρατιώτη. Η βασίλισσα είχε ήδη συμπαθήσει τον μέλλοντα γαμπρό της και ήταν σίγουρη ότι η κόρη της θα έκανε μαζί του έναν ευτυχισμένο γάμο και μια όμορφη οικογένεια. Προσπαθούσε, λοιπόν, να ηρεμήσει τον αρραβωνιαστικό της κόρης της και να διορθώσει όλες τις παρεξηγήσεις. Όμως το πριγκιπόπουλο ήταν αμετάπειστο και έδειχνε πως σκόπευε να χαλάσει τον γάμο και να παρατήσει την Τοσοδούλα.

Για καλή τύχη όλων εμφανίστηκε την κατάλληλη στιγμή από τον ουρανό η καλή μάγισσα Γοργόνα, για να ξεμπερδέψει το μεγάλο μέρδεμα που είχε γίνει, πασπαλίζοντας όλους με μια δροσερή σκόνη από χιόνι. Με αυτή τη μαγική σκόνη λύθηκαν τα προβλήματα, οι παρεξηγήσεις και όλα μπήκαν στη θέση τους. Το βασιλόπουλο ξέχασε την αργοπορία και την αγένεια της Τοσοδούλας και όλα μέλι γάλα μεταξύ τους.

Την επόμενη ημέρα έγινε ο μεγαλοπρεπής γάμος του βασιλιά και της Τοσοδούλας. Στο παλάτι την τελετή παρακολούθησαν σπουδαίοι καλεσμένοι από τα γειτονικά βασίλεια. Το ζευγάρι των νεόνυμφων έδειχνε πολύ χαρούμενο και ευτυχισμένο. Όλοι ξέσπασαν σε χειροκροτήματα όταν ο γαμπρός έδωσε το φιλί του στη νύφη και πολύχρωμα πυροτεχνήματα έλαμψαν τότε μέσα στην όμορφη νύχτα. Η νονά της, η Νεράιδα υποσχέθηκε στο νεαρό ζευγάρι ότι θα είναι πάντα κοντά τους, όταν τη χρειαστούν. Για γαμήλιο δώρο τους πρόσφερε ένα ολόχρυσο κουτί με ευχές και ξόρκια!

Σε λίγο καιρό έγινε και ο γάμος της βοσκοπούλας με τον καπνοδοχοκαθαριστή, που στο μεταξύ, στη διάρκεια αυτής της ιστορίας είχαν αγαπηθεί και αποφάσισαν να ζήσουν μαζί και να φτιάξουν τη δική τους οικογένεια.

Όσο για τα πρόβατα έμειναν για πάντα με το κορίτσι του μπαλωματή, καθώς αυτή ήταν κατά του γάμου, δεν ήθελε να παντρευτεί, αφού προτιμούσε την ησυχία της.

Έτσι, έζησαν όλοι αυτοί καλά και εμείς ακόμα καλύτερα!

Η συντακτική ομάδα της Πέμπτης (Ε΄) τάξης

Εμπυχώτρια η συγγραφέας Μαρία Φραγκιά

1^ο Δημοτικό Σχολείο Λουτρακίου «Ελευθέριος Κ. Βενιζέλος»

2 Απριλίου 2024